

Sygn. akt IV K 375/09

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2013 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. IV Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Baran

Protokolant: Aleksy Beśka

Prokurator Adriana Ochnio, Katarzyna Podlodowska, Anna Sieradzka - Kośla, Arkadiusz Jaraszek

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 września 2012 r., 10 grudnia 2012 r., 23 stycznia 2013 r., 24 czerwca 2013 r., 22 sierpnia 2013 r.

sprawy z oskarżenia Prokuratora Prokuratury Rejonowej (...)

przeciwko

B. P. s. A. i A. z d. B. ur. (...) w W.

oskarżonemu o to, że:

1. w dniu 1 kwietnia 2009r. w W. dokonał włamania do tunelu foliowego znajdującego się na terenie posesji przy ul. (...) poprzez wycięcie otworu w ścianie skąd zabrał w celu przywłaszczenia pół palety papieru celulozowego powodując straty w kwocie 4000zł na szkodę firmy (...),

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

2. w tym samym miejscu i czasie dokonał uszkodzenia tunelu foliowego poprzez wycięcie otworu w ścianie powodując straty w kwocie 2000 zł na szkodę firmy (...),

tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

orzeka:

I. Oskarżonego B. P. uznaje za winnego popełnienia pierwszego z zarzucanych mu czynów w sposób opisany wyżej, przyjmując, iż wysokość szkody wyniosła 1.546,50 zł (jeden tysiąc pięćset czterdzieści sześć złotych i pięćdziesiąt groszy), stanowiącego występki z art. 279 § 1 k.k. i za to na tej podstawie wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. Oskarżonego **B. P.** uniewinnia od popełnienia drugiego z zarzucanych mu czynów;

IV. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym powyżej w pkt. I, poprzez zapłatę kwoty 1.546,50 zł (jeden tysiąc pięćset czterdzieści sześć złotych i pięćdziesiąt groszy) na rzecz pokrzywdzonego W. S.;

V. Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. Z. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści złotych) powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu;

VI. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1208,52 zł (jeden tysiąc dwieście osiem złotych pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem kosztów postępowania, w tym 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) opłaty.

Sygn. akt IV K 375/09

UZASADNIENIE

B. P. został oskarżony o to że:

1) w dniu 1 kwietnia 2009r. w W. dokonał włamania do tunelu foliowego znajdującego się na terenie posesji przy ul. (...) poprzez wycięcie otworu w ścianie skąd zabrał w celu przywłaszczenia pół palety papieru celulozowego powodując straty w kwocie 4000zł na szkodę firmy (...), tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

2) w tym samym miejscu i czasie dokonał uszkodzenia tunelu foliowego poprzez wycięcie otworu w ścianie powodując straty w kwocie 2000 zł na szkodę firmy (...), tj. o czyn z art. 288 § 1 k.k.

Na podstawie ujawnionego podczas rozprawy głównej materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 kwietnia 2009 roku B. P. około godziny 18.00 przyjechał samochodem marki A. (...) na teren posesji przy ul. (...) w W.. Na tej samej posesji znajdują się dwa tunele foliowe należące do różnych firm: (...) i (...). W obu tunelach były przechowywane takie same produkty obu firm, między innymi były to ręczniki wykonane z papieru celulozowego. B. P. początkowo udał się do hali pytając pracowników o kolegę D., a następnie poszedł w kierunku tunelu foliowego w którym przechowywany był papier celulozowy. Wówczas około godziny 18.30 był widziany przez K. T. i powiedział do niego, że wyrzuca sobie śmieci. Następnie wyciął otwór w ścianie tunelu należącego do firmy (...) i zapakował do samochodu pół palety papieru celulozowego o wartości 1.006,50 zł. Na tej czynności około godz. 18.45 zastał go A. L. – pracownik firmy (...), któremu powiedział, że właściciel firmy (...) nie wypłacił mu całej wypłaty i dlatego on zabiera co swoje. Następnie B. P. wsiadł do samochodu i oddalił się z miejsca zdarzenia. Stwierdzono, że na tunelu foliowym należącym do sąsiedniej firmy tj. (...) jest otwór, gdyż zostało oderwane zabezpieczenie przyklejone taśmą, zakrywające wcześniej istniejącą dziurę w ścianie tunelu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów w postaci: częściowo wyjaśnień oskarżonego B. P./k. 29-30, k. 62/, zeznań świadków P. M. /k. 17v, k. 125,126/, W. S. /k. 13v, k. 126,127/, K. T. /k. 31v-32, k. 127/, A. L. /k. 3-4, k. 127,128/, protokołu oględzin /k. 8-9/, protokołu zatrzymania osoby /k. 22/, protokołu przeszukania mieszkania /k. 24-25/, dokumentacji fotograficznej /k. 48/, dokumentacji medycznej /k. 70-89/, opinii sądowo-psychiatrycznej /k. 90/, faktur /k. 169-174, k. 177-180/, pisma pokrzywdzonych /k. 168-176/, opinii z dnia 14 sierpnia 2013r. /k. 196-199/, kart karnych /k. 56, k. 193/.

Oskarżony B. P. w postępowaniu przygotowawczym /k. 29-30/ nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że był zatrudniony jako magazynier w firmie (...) i został zwolniony z powodu redukcji etatów z dwutygodniowym wypowiedzeniem. Ostatni raz był w pracy 31.03.2009r. po odbiór dokumentów i od tego dnia nie był na terenie firmy. Do końca roku 2008 brat używał mu samochodu A. (...), ale po kolizji z 31.12.2008r. zabronił mu korzystać z tego auta i od tego czasu nie jeździł tym samochodem. Twierdził, że właściciele chcieli się na nim „odgryźć” jak klócił się z nimi o swoje racje, pieniądze i warunki pracy i dlatego o te czyny został przez nich pomówiony.

Przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu pierwszego z czynów, nie przyznał się do popełnienia drugiego i odmówił składania wyjaśnień. Podał, że wcześniej się nie przyznawał, gdyż był „zakłamanym

narkomanem” /k. 63/. Podał, iż wie, że włamał się do tunelu W. S., ale jak to zrobił, tego nie pamięta. Podał, że nie pamięta żeby widział uszkodzenia w drugim tunelu.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu w oparciu o zasady logiki, wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego należało dać wiarę wyjaśnieniom oskarżonego składanym w

postępowaniu sądowym. Znajdują one oparcie zarówno w zeznaniach naocznych świadków zdarzenia, jak i w materiale zdjęciowym i protokole oględzin. Ponadto oskarżony logicznie wytłumaczył, czym kierował się w postępowaniu przygotowawczym nie przyznając się do winy, że był w kilkuletnim ciągu narkotykowym. Potwierdzenie nadużywania w tym czasie przez B. P. środków psychoaktywnych odzwierciedliła dokumentacja lekarska oraz opinia sądowo – psychiatryczna sporządzona na zlecenie Sądu.

Kluczowym dowodem w niniejszej sprawie były zeznania świadka A. L. /k. 3-4, k. 127,128/, zięcia pokrzywdzonego W. S., które Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Świadek dokładnie zrelacjonował w postępowaniu przygotowawczym i potwierdził zeznania przed Sądem, że widział jak oskarżony B. P. był w środku tunelu i brał ze środka ręczniki z papieru celulozowego. Dodatkowo świadek ten zauważył iż w samochodzie A., którym przyjechał oskarżony, było pełno ręczników. Na rozprawie świadek potwierdził wcześniej składane zeznania w całości. Pomimo że świadek jest powinowatym pokrzywdzonego, w ocenie Sądu nie wpłynęło to na wartość i prawdziwość jego zeznań. Świadek zeznał, że nie wie jaka była wartość uszkodzonej folii i nie był nigdy w posiadaniu faktur poświadczających wartość skradzionego towaru. Dodatkowo na prawdziwość zeznań tego świadka wpływa fakt, iż w ocenie Sądu na pytanie obrońcy szczerze i spontanicznie, oraz z wielkim przekonaniem zeznał, iż nie widział jak oskarżony wycina otwór, ale tylko widział jak był w środku i zabierał ręczniki. Świadek zeznał również, że nie widział żadnego narzędzia, którym było wycięty otwór. Reasumując, zeznania tego świadka stanowiły podstawę do poczynienia przez Sąd ustaleń faktycznych w sprawie wespół z zeznaniami pozostałych świadków i wyjaśnieniami oskarżonego w zakresie w jakim Sąd dał mu wiarę, o których będzie mowa niżej.

Sąd dał wiarę również zeznaniom świadka K. T. w całości /k. 31v-32, k. 127/ zarówno tym składanym w postępowaniu przygotowawczym, jak i przed Sądem. Były one logiczne, spójne i konsekwentne a ponadto korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego w zakresie, w jakim Sąd dał mu wiarę, oraz z zeznaniami świadków A. L. i W. S..

Zeznania świadka P. M. /k. 17v, k. 125,126/ są w pełni wiarygodne. Sąd uznał, iż bliższe prawdzie i rzeczywistości odzwierciedlające rzeczywistość są zeznania składane tuż po zdarzeniu, niż te składane przed Sądem. Świadek ten nie pamiętał szczegółów, nie był w stanie określić przed Sądem czy coś mu zginęło z uszkodzonego tunelu. Niemniej jego zeznania uzupełniają stan faktyczny w zakresie potwierdzenia uszkodzenia tuneli. Świadek nie był w stanie ze zdjęć określić, który z namiotów należał do niego.

Świadek W. S. /k. 13v, k. 126,127/ w ocenie Sądu zeznawał zgodnie z prawdą. Świadek ten bardzo szczegółowo zapamiętał uszkodzenia tunelu oraz straty, jakie poniósł w związku z kradzieżą. Bez znaczenia dla wartości jego zeznań miała różnica w oszacowaniu strat przez pokrzywdzonego i biegłego.

Za w pełni wiarygodną Sąd uznał opinię sądowo-psychiatryczną /k. 90/ dotyczącą oskarżonego B. P.. Została ona sporządzona zgodnie ze wskazaniami art. 202 § 5 k.p.k., w oparciu o aktualne wskazania wiedzy medycznej, a wnioski w niej zawarte nie zawierają wewnętrznych sprzeczności, są logiczne i jasne. Z opinii tej wynika, że oskarżony jest uzależniony od narkotyków, że w czasie objętym zarzutami był w ciągu narkotykowym. Dodatkowo wskazano iż w 2009r. odbył terapię w ośrodku odwykowym zamkniętym. Biegli wskazali, że B. P.zna i rozumie normy społeczne i prawne. Biegli ustalili, iż Stan psychiczny odnośnie zarzucanym czynów nie znosił ani nie ograniczał jego zdolności rozpoznania znaczenia czynów ani jego zdolności pokierowania swoim postępowaniem. Odnośnie aktualnego stanu psychicznego podali, że oskarżony może brać udział w czynnościach procesowych, a jego poczytalność w okresie objętym zarzutami oraz w trakcie postępowania nie budzi wątpliwości.

Opinia z dnia 14 sierpnia 2013r. /k. 196-199/ sporządzona została w ocenie Sądu w sposób prawidłowy, przez osobę kompetentną, posiadającą odpowiednie uprawnienia. Biegły sądowy z zakresu wyceny ruchomości w sposób precyzyjny i

przejrzysty wyliczył wartość zarówno palety ręczników papierowych, jak i koszty naprawy tunelu. Żadna ze stron postępowania nie wnosila o przeprowadzenie innej opinii, nie podważała także ustaleń poczynionych przez biegłego. Opinia ta mogła stanowić podstawę do ustalenia stanu faktycznego w zakresie wysokości poniesionej przez pokrzywdzonego szkody.

Nie budziły wątpliwości Sądu odnośnie swojej prawdziwości i autentyczności pozostałe dowody zgromadzone w aktach sprawy i ujawnione podczas rozprawy głównej. Były to: upoważnienia /k. 2/, oświadczenia /k. 7/, protokoły oględzin /k. 8-9/, zatrzymania osoby /k. 22/, przeszukania mieszkania /k. 24-25/, dokumentacja fotograficzna /k. 48/, medyczna /k. 70-89/, a także faktury /k. 169-174, k. 177-180/, pisma pokrzywdzonych /k. 168-176/, karty karne /k. 56, k. 193/.

Nie budziła wątpliwości Sądu zarówno wina jak i sprawstwo **B. P.** w zakresie popełnienia pierwszego z zarzucanych mu czynów. Zarówno wyjaśnienia oskarżonego jak i zeznania świadków oraz pozostały materiał dowodowy wyrobiły w Sądzie niezbitę przekonanie, że w dniu 1 kwietnia 2009r. B. P. pojawił się na terenie posesji położonej w W. przy ul. (...), wyciął w ścianie tunelu foliowego otwór, i ze środka zabrał pół palety papieru celulozowego. Skoro bowiem był widziany (o czym mówił zwłaszcza świadek L.) na terenie posesji w pobliżu tunelu w momencie gdy wkładał ręczniki papierowe do swego samochodu, a żaden ze świadków nie podniósł by tunel był wcześniej uszkodzony, to zdaniem Sądu oczywistym i logicznym jest, że to oskarżony najpierw wyciął otwór w ścianie tunelu. Należało jedynie w toku postępowania ustalić jaka była wysokość szkody poniesionej przez pokrzywdzonego tym czynem W. S.. Posługując się opinią biegłego Sąd ustalił, iż była to kwota 1.546,50zł na którą składała się wartość połowy palety ręczników (całość palety był warta 2.013zł) oraz kwota równowarta kwocie naprawy tunelu tj. 540zł. Niewątpliwie czyn oskarżonego stanowił występki, którego znamiona opisane są w art. 279 § 1 k.k. Oskarżony musiał pokonać zabezpieczenie w postaci ściany tunelu. Bez znaczenia jest tu, że była to ściana

foliowa, czy nie uszkodził on zamka. B. P. nie dostał się do środka przez otwarte drzwi, ale musiał rozerwać ściankę. Nie ma znaczenia, czy zrobił to za pomocą siły rąk, czy za pomocą jakiegoś narzędzia. W ocenie Sądu nie ma żadnych wątpliwości, że dokonał tego właśnie oskarżony, by dostać się po rzeczy znajdujące w środku.

W ocenie Sądu najbardziej sprawiedliwie w okolicznościach niniejszej sprawy było wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności. Był on już uprzednio karany za popełnienie przestępstwa przeciwko mieniu, zatem kara łagodniejszego rodzaju byłaby niewspółmierna zarówno do poziomu winy oskarżonego, który Sąd uznał za znaczny, jak i do stopnia społecznej szkodliwości czynu. Wymaga podkreślenia, iż B. P. działał z winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim kierunkowym, z zamiarem uzyskania korzyści majątkowej – od początku zamiarem swoim obejmował zabór mienia należącego do swego byłego pracodawcy. Przybył na miejsce, znał teren, zwyczaje panujące w firmie. Poszedł do hali pod pretekstem spotkania się z kolegą. Jedynie czujność innego pracownika, i przypadek udania się w tym momencie „za potrzebą” spowodowały, że sprawca został nakryty „na gorącym uczynku”. Przestępstwo kradzieży z włamaniem zagrożone jest karą pozbawienia wolności od jednego roku do 10 lat. Sąd uznał, że kara w dolnych granicach, czyli jednego roku pozbawienia wolności, będzie adekwatna do stopnia winy. Nie będzie to kara zbyt łagodna, wysokość szkody również nie była znaczna.

Ze względu na podjęcie przez oskarżonego leczenia odwykowego, utrzymywaniu od kilku lat abstynencji od substancji psychoaktywnych, przyznanie się do winy i widoczna skrucha wywołały w Sądzie przekonanie, że nie obecnie konieczności orzekania bezwzględnej kary pozbawienia wolności wobec B. P.. Wymierzenie kary w takiej wysokości będzie wystarczającą nauką dla oskarżonego, który mając świadomość możliwości trafienia do Zakładu Karnego będzie prowadził nadal ustabilizowany tryb życia, zgodnie z zasadami współżycia społecznego i nie będzie naruszał prawa. W ocenie Sądu okres próby wynoszący 2 lata będzie wystarczający aby tę pozytywną prognozę kryminologiczną zweryfikować.

Z uwagi na treść art. 46 § 1 k.k. należało zobowiązać oskarżonego do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przypisanym mu przestępstwem i nałożyć obowiązek zapłaty kwoty ustalonej w toku procesu jako wysokość szkody poniesionej przez pokrzywdzonego. Zapłata kwoty 1.546,50 zł na rzecz pokrzywdzonego W. S. w całości wyrówna poniesioną przez pokrzywdzonego szkodę.

Odnosnie drugiego z zarzucanych oskarżonemu B. P. czynów należy wskazać, że nie ma żadnych bezpośrednich ani pośrednich dowodów na to, iż to on uszkodził drugi z tuneli. Żaden pracownik ani sam oskarżony nie potwierdzili tej tezy stawianej przez oskarżyciela. Zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i w postępowaniu sądowym nie pojawiły się żadne dowody wskazujące na sprawstwo oskarżonego w zakresie uszkodzenia tunelu należącego do P. M.. Sam pokrzywdzony również nie wniósł do sprawy nic nowego poza stwierdzeniem faktu uszkodzenia mienia. Należy bowiem zauważyć, że tunel ten nie został rozcięty lub rozerwany w dniu 1 kwietnia 2009 r., w chwili gdy był tam oskarżony, lecz wcześniej, zaś w dacie zdarzenia otwór w ścianie tunelu był zabezpieczony przez zaklejenie kawałkiem folii i taśmą klejącą. Przy oględzinach tunelu stwierdzono oderwanie tego zabezpieczenia i to jest okoliczność bezsporna (protokół oględzin k. 8-9 i zdjęcia). W ocenie Sądu nawet gdyby szukać związku między faktem dokonania kradzieży ręczników w sąsiednim tunelu i obecnie omawianym oderwaniem folii zabezpieczającej otwór i przypisywanie sprawstwa ich obu oskarżonemu, to w przypadku tego drugiego zdarzenia brak jest dowodów na to, że to B. P. dokonał pierwotnego uszkodzenia tunelu. Zdaniem Sądu oderwanie zabezpieczenia dziury nie spowodowało samo w sobie szkody w mieniu, bo istniała ona wcześniej. Tak więc Sąd stoi na stanowisku, że nie ma żadnych podstaw by przypisać winy oskarżonemu za popełnienie drugiego z zarzucanych mu czynów,

albowiem z jednej strony na tym tunelu nie dokonano przestępstwa uszkodzenia mienia w dniu 1 kwietnia 2009 r., lecz wcześniej, a po drugie nie ma dowodów na to, by to oskarżony wykonywał jakieś czynności wobec tego tunelu. Skoro nie da się wykluczyć, że folia zabezpieczająca została oderwana przez kogokolwiek innego, w jakimkolwiek momencie innym, niż gdy był tam oskarżony, to nie można mu w sposób pewny przypisać winy. Nadto należy zauważyć, że jeśli oskarżony, nie będący już pracownikiem firmy, dostał się na teren posesji i w pobliżu tuneli, to nie jest wykluczone, że każda inna osoba mogła uczynić to samo. Nie było więc podstaw by przypisać sprawstwo oskarżonemu B. P. i należało go uniewinnić go od popełnienia drugiego z zarzucanych mu czynów.

Mając na względzie treść art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. należało przyznać od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. Z. kwotę 840 zł powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu B. P. z urzędu. obrońca stawiał się na wszystkie rozprawy, rzetelnie prowadził obronę oskarżonego dbając w czynny sposób o jego interesy.

Zgodnie z treścią art. 627 k.p.k. oskarżony, będący osobą młodą, sprawną, nie mającą nikogo na utrzymaniu będzie w stanie wpłacić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.208,52 zł tytułem kosztów postępowania, na które złożyły się koszty opinii biegłych oraz 180 zł opłaty. Status materialny oraz sytuacja osobista oskarżonego nie sprawia, by mógł on skorzystać z dobrodziejstwa art. 624 k.p.k. i być zwolnionym z poniesienia kosztów postępowania. W ocenie Sadu kwota nieco ponad 1.200zł przy miesięcznych zarobkach rzędu dwukrotności tychże kosztów nie będzie stanowiła zbytniego obciążenia dla oskarżonego.